

vil blive forelagt Rigsdagen den Dag, den træder sammen igjen, vil være fuldstændigere og mere svarende til de virkelig foreliggende Tilfælde end den Finantslov, man nu kunde have forelagt. Hvoormeget vi nemlig end ved længere Praxis ere komne i Orden med vore Finantsloves Udsættelse, saa er det dog ganske vist, at der uafbrudt møder Tilfælde, som igjennem Finantsloven finde deres rette Afgjørelse og som meget hellere med deres hele Motivering maae foreligge i selve Lovforslaget end bagefter komme frem som Endringsforslag. Der er altsaa i det Allerhøjeste en lille Tvivl om den formelle Korrekthed i ikke at forelægge Finantsloven, medens det er givet, at man ved at forelægge den vilde have offret Realiteten for Formens Skyld. Dernæst skal jeg bemærke, at jeg kunde forstaae den meget stærke Fastholden af den omhandlede Sætning i § 52, dersom man stod ligeoverfor Bestræbelser fra Regjeringens Side for i denne Henseende at tage sig det let, men jeg troer, at man blot ved at see tilbage paa Rigsdagens hidtilværende Praxis, vil finde, at man ikke har nogen Grund til i denne Henseende at væрге sig. Det har altid vilst sig, at Finantsloven strax er bleven forelagt, og der er altsaa efter min Mening praktisk ingen Opfordring til at hævde sin konstitutionelle Ret i saa Henseende.

C. B. Nimestad: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning, da jeg hører til dem, der have fremsat en Mening, der er forskjellig fra den høitagtede Indenrigsministers. Den høitagtede Minister erklærede, at naar Rigsdagen kom sammen for strax at blive udsat i 2 Maanedes, var der vel Ingen, som vilde forlange, at Finantsloven skulde forelægges den før Udsættelsen, og deri har den ærede Minister fuldkommen Ret; men naar han tilspøiede, at her er et ganske analogt Tilfælde, kun med den Forskjel, at Udsættelsen er noget længer end 2 Maanedes, da kan jeg ikke indbrømme Rigtigheden heraf. Der er en meget stor Forskjel imellem en Rigsdag, der af Kongen bliver prorogeret ifølge den ham i Grundloven givne Ret, og en Rigsdag, der som denne træder sammen og diskuteres. Denne Rigsdag tager Beslutning, hiin derimod

aldeles ikke, den er saa at sige dødsfød, og det forekommer mig, at dette er en stor Forskjel, som maa have Indflydelse paa, om man i det ene Tilfælde kan lade være at forelægge Finantsloven, i det andet ikke. Jeg skal imidlertid gjentage, hvad jeg før sagde, at det kun er et reent formelt Spørgsmaal, hvorom her er Tale, og at jeg aldeles ingen Trang har til at værne om Grundlovens Ret ligeoverfor Ministeriet, thi jeg er ganske overbevist om, at det vil handle overensstemmende med Grundloven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Regjeringen og navnlig Finantsministeren har opfattet Grundlovens Bestemmelse saaledes, at det var i god Overensstemmelse dermed ikke nu at forelægge Finantsloven. Egentlig er Finantsloven heller ikke nogenfinde bleven forelagt strax, efterat Forsamlingen har været sat, thi hvis det skulde have været Tilfældet, maatte jo Finantsministeren selvfølgelig have forelagt den, efterat Formandens, Viceformændenes og Sekretairernes Valg vare foregaaede, men det er aldrig skeet. Der er altid først skeet en Anmeldelse til Formanden om Finantslovens Forelæggelse, dernæst er denne ifølge Forretningsordenen kommen paa Dagsordenen, og først den følgende Dag, efterat Solen er gaaet ned og atter staaet op, er Finantsloven bleven forelagt. Naar man vilde urgere Ordene, maatte man sige, at Bestemmelsen i Grundloven er strengere end den i Forretningsordenen, og at den strenge Opfyldelse af Grundloven altsaa ikke har fundet Sted, men saaledes har man hidtil ikke forstaaet Ordene, man har kun taget dem efter sædvanlig Sprogbrug. Alle have nu været enige om — idetmindste er det htvret fra forskjellige Sider — at naar Forsamlingen strax blev prorogeret, skulde det ikke være nødvendigt samme Dag at forelægge Finantsloven, og dette forekommer mig ogsaa, at være rigtigt, thi naar Kongen prorogerer en Forsamling i samme Dieblid, den er sat, saa vilde man indskrænke Kongens Ret til at prorogere Forsamlingen, dersom man vilde forlange, at der, inden denne Prorogation kunde finde Sted, skulde være forelagt Forslag til en Finantslov; men